

LIST DO RODZICA

Rodzicu, oddając dziecko do przedszkola:

- Niezależnie od formuły organizacyjnej przedszkola dziecko znajduje się pod opieką nauczycielki, dlatego **maluch musi porozumiewać się z nią w zakresie sygnalizowania potrzeb** (kombinacja komunikatów werbalnych i niewerbalnych), reagować na swoje imię, podchodzić, gdy jest proszony i wykonywać prościutkie polecenia.
- W każdym przedszkolu **dziecko przebywa w otoczeniu innych dzieci, a więc potrzebna jest tolerancja na ich obecność**, maluch nie może więc dokuczać innym dzieciom (np. gryźć, ciągnąć za włosy), a także histerycznie krzyczeć i złościć się bez wyraźnego powodu.
- W przedszkolu dziecko uczestniczy w różnych zajęciach, **musi więc się orientować, czego się od niego oczekuje** w czasie przeznaczonym na zabawę (można bawić się przedmiotami) i podczas jedzenia (trzeba usiąść przy stoliku), mycia rąk (należy podejść do umywalki), korzystania z toalety (należy spróbować zsunąć majtki, usiąść na sedesie, wytrzeć się), itd.

Ważne!

Spełnienie tych oczekiwań mieści się w możliwościach rozwojowych maluchów, ale ze względu na różną podatność dzieci na oddziaływania wychowawcze trzeba zająć się nimi wiele miesięcy wcześniej, nim przekroczą próg przedszkola.

Kilka konkretnych i sprawdzonych sposobów przygotowania malucha do przedszkola

(wg prof. Edyty Gruszczyk- Kolczyńskiej i Ewy Zielińskiej)

- **Stopniowe przyzwyczajanie dziecka do przebywania w nowym otoczeniu, pod opieką osoby trzeciej.**
Pomocne mogą się tu okazać:
 - ✓ wspólny spacer z zaprzyjaźnioną osobą i pozostawienie na chwilę pod jej opieką; należy stopniowo przedłużać czas pozostawiania malucha pod opieką tej osoby;
 - ✓ wizyta u znajomych: dziecko bawi się z innymi dziećmi, podczas gdy dorośli są zajęci rozmową w innym pomieszczeniu; taką sytuację należy powtarzać;
 - ✓ wyprawa z dzieckiem na zakupy w małym sklepie; dziecko ma stanąć z boku i poczekać (w zasięgu wzroku dorosłego); żeby poczuło się pewniej, trzeba mu wręczyć jakiś przedmiot- koszyk, torbę na zakupu;

Ważne!

- ✓ dziecku należy dokładnie wyjaśnić, co je czeka, opowiedzieć, co będzie robiło i przyjść w obiecany czasie;
- ✓ po udanym pobycie pod opieką obcej osoby koniecznie należy okazać radość z tego, że maluch był dzielny.
- **Kształtowanie się umiejętności porozumiewania się dziecka z innymi.** U maluchów utrudnieniem jest indywidualne tempo mowy, często trochę wolniejsze. Jest to wyostrzone niefrasobliwością dorosłych, którzy:
 - ✓ dążą do zaspokajania jego potrzeb, zanim ono uświadomi sobie czego chce i zdąży cokolwiek powiedzieć;

- ✓ zamiast podawać dziecku wzorce językowe sprzyjające porozumiewaniu się, dostosowują się do swoistej mowy dziecka;
 - ✓ zasypują dziecko słowami na zasadzie: im więcej, tym lepiej. Jednocześnie aprobują, gdy dziecko ogranicza się do komunikacji niewerbalnej.
- **Wdrażanie maluchów do przebywania wśród innych dzieci, na równych prawach**
 - **Obdarzanie uwagą nauczycielki i stosowanie się do jej prościutkich poleceń.** Jest to warunek korzystania z zajęć przedszkolnych.
 - ✓ ważne jest aby dziecko odróżniało zabawę od sytuacji zadaniowej. W zabawie dziecko decyduje, czym się zajmuje i kiedy ma ją zakończyć. W sytuacji zadaniowej dorosły określa, co dziecko ma wykonać, a ono ma się podporządkować otoczeniu. Zabawianie dziecka, gdy odmawia wykonania zadania, jest jednym z poważniejszych błędów wychowawczych.
 - ✓ uczenie dziecka bezradności życiowej. Następuje to wtedy, gdy rodzice zamiast uczyć czynności samoobsługowych: myją je, wymuszając spokojne poddawanie się czynności; nakładają i zdejmują ubranie z dziecka, tak jakby było bezwolną lalką.

Rady dla rodziców przygotowujących swoje dzieci do przedszkola

(wg prof. Anny Klim- Klimaszewskiej)

- Nie należy dziecka straszyć przedszkolem, np. „Tam zrobią z ciebie grzeczne dziecko” lub „w przedszkolu będziesz musiał zjadać wszystko”.
- Należy wyjaśnić dziecku, dlaczego będzie musiało chodzić do przedszkola.
- Należy w domu dużo rozmawiać z dzieckiem o przedszkolu, opowiadać, że będzie mogło się bawić z kolegami, rysować, budować itd.
- Ważne jest przedstawienie pozytywnego, ale nie wyidealizowanego obrazu przedszkola. Pomocne w tym mogą być książki o przedszkolu dla dwuipółlatków, np.: *Dzień malucha* z serii *Księga malucha*, *Tupcio Chrupcio nie chce iść do przedszkola* czy *Kamyczek- przedszkole* Christine L’Heureux. Dla trzylatków mogą to być następujące książki: *Lulaki, pan Czekoladka i przedszkolaki czyli ważne sprawy małych ludzi* Beaty Ostrowickiej, *Opowiadania dla przedszkolaków* Renaty Piątkowskiej, *Witajcie w przedszkolu* Jutty Garbert i Ingrid Kellner czy też *Żółwia foremka* z serii *Kasia i Kubuś* Ireny Landau.
- Należy wraz z dzieckiem dokonywać zakupu wyprawki dla przedszkolaka.
- Jeżeli dziecko do tej pory nie rozstawało się z rodzicami, należy powoli je z tym oswajać, bowiem w przeciwnym razie przedszkole będzie kojarzyło mu się z pierwszym rozstaniem.
- Możliwie często należy pozwalać dziecku na samodzielność, nie wyręczać go w ubieraniu, przy jedzeniu, myciu rąk i zębów, a także w korzystaniu z nocnika lub sedesu.
- Należy postarać się, aby dziecko miało jak najwięcej kontaktu z rówieśnikami, na przykład na placu zabaw czy w domu dzieci powinny bawić się we własnym gronie.
- Należy stopniowo dopasowywać rytm dnia dziecka w domu, do tego, jaki panuje w przedszkolu. Można przy tym wspomnieć, co o tej porze robią dzieci w przedszkolu.
- Należy do minimum zredukować inne stresy niezwiązane z przedszkolem, aby na czas pierwszych tygodni w przedszkolu wyłączyć większe wrażenia czy życiowe zmiany, np.: przeprowadzki, dłuższą nieobecność itd. rodziców w domu, pobyt w szpitalu, narodziny rodzeństwa, złe doświadczenia z opiekunką. W takich przypadkach należy podwójnie zadbać o zaspokojenie potrzeb dziecka, szczególnie tych emocjonalnych.